การพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้สื่อประสม

Improving Basic Thai Reading Literacy of Children with Special Needs Through Multimedia

ศิรินทร สุดสายเนตร[1*], สุรีพร กัลปดี[2], นาฏยา พลไชยขา[3], เทอดเกียรติ ฉายจรุง[4] และนิตยา จันทะเกตุ[5]

Sirinthorn Sudsainate[1*], Sureeporn Kanpadee[2], Nataya Phonchaikha[3], Terdkiat Chaijaroong[4] and Nitiya Juntaket[5]

[1*,2,3,4]อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

[5]อาจารย์ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

[1*,2,3,4]Lecturers from the Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University

[5]Lecturers from Demonstration School Rajabhat Maha Sarakham University

*Corresponding Author Email: union.u@hotmail.com

Received: 21 November 2025 Revised: 28 December 2025 Accepted: 5 January 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการอ่านคำพื้นฐานในภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม และ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 10 แผน รวม 10 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ pre-test, post test โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 14 คน ของศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยสื่อประสม พบว่า ก่อนเรียนด้วยสื่อประสมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละ และหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับร้อยละ ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.38 และ 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสม พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

คำสำคัญ: ความสามารถ, การอ่านคำพื้นฐาน, สื่อประสม

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop the ability of children with special needs to read basic Thai words through the use of multimedia instruction and 2. to compare learning achievement before and after the implementation of the instructional intervention. The research instruments consisted of ten lesson plans designed to enhance basic Thai vocabulary reading skills, with a total instructional duration of 10 hours and an achievement test administered as a pre-test and post-test. The target group comprised 14 children with special needs from the Special Education Center of Rajabhat Maha Sarakham University, selected through purposive sampling. Data collected from the research instruments were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean and standard deviation and inferential statistics using a t-test for comparing pre-test and post-test scores. The results indicated that 1) the development of basic Thai word reading activities for children with special needs using multimedia revealed that the students' mean percentage scores before learning with multimedia were lower than those after learning, with the post-instruction mean percentage score increasing by 54.38 percent and 2) the comparison of learning achievement before and after participating in multimedia-based learning activities showed that post-test learning achievement was significantly higher than pre-test achievement at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Literacy, Basic Thai Vocabularies Reading, Multimedia

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ได้กำหนด แนวทางการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 23 และมาตรา 24 โดยให้ สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาที่เน้น ความสำคัญในด้านความรู้ และทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญ เหตุการณ์ และการประยุกต์เอาความรู้มาใช้ป้องกัน และแก้ไขปัญหาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติจริงให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ ได้คิด สร้างแรงบันดาลใจมีนิสัยรักการอ่าน อันก่อให้เกิด คุณลักษณะนิสัยการเรียนรู้อยางต่อเนือง ด้วยเหตุนี้ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.37-43) ได้มีการกำหนดวิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 5 สาระ และกำหนดให้ทักษะการอ่าน เป็นเนื้อหาสาระที่ 1 มาตรฐานที่ 1.1 การอ่าน มีสาระสำคัญมุ่งให้ นักเรียนใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้ ความคิด นำไปใช้ตัดสินใจแก้ไขปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 5 คนพิการมีสิทธิ์ทางการศึกษา คือ 1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็น

พิเศษของบุคคลนั้น 3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของคนพิการแต่ละประเภท และบุคคล

ผู้ศึกษาจึงหาวิธีการแก้ปัญหาการอ่านของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตามแนวการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยได้เป็นวิธีหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ประสบคความสำเร็จ การอ่านออกเขียนได้และยังเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายทักษะความรู้มาช่วยในการกระตุ้นสมองและการเรียนรู้ของผู้เรียนและตอบสนองต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นวัยรักการเล่น ชอบความสนุกสนานและการแสดงออกมีทักษะการคิด คิดดี คิดสร้างสรรค์รวมถึงการจดจำสิ่งใหม่ ๆ ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การทำให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำของตนเองซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเกิดจากการเชื่อมโยงประสาทการทำงานระหว่างสมองซีกซ้ายกับซีกขวา และส่วนต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการรับรู้เสียง สมองของเด็กไวต่อการรับรู้เสียงมีมาพร้อมกับจังหวะ และทำนอง การพัฒนาการเขียนสำหรับเด็กจึงควรเริ่มต้นด้วยการอ่าน

ดังนั้น จึงสนใจที่จะทำการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะโดยการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม เพื่อการใช้สื่อประสมช่วยกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ เด็กมีพัฒนาการด้านการจดจำตัวอักษร การเชื่อมโยงเสียงกับคำ และความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยดีขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรม แสดงให้เห็นว่าสื่อประสมเป็นแนวทางที่เหมาะสมและมีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยสื่อประสม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสม

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสำหรับงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการรวบรวมและสังเคราะห์องค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้สื่อประสม ซึ่งสามารถแบ่งหัวข้อการทบทวนวรรณกรรมได้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.1 ความหมายและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Special Needs Children) เด็กที่มีความต้องการพิเศษหมายถึง บุคคลที่มีความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไป เนื่องจากมีสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ หรือพฤติกรรม ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาพิเศษให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการเฉพาะบุคคล (Farrell. P, 2004, p.34-35) โดยกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยนี้ มักเน้นไปที่กลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD)

1.2 ความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) และการสอนอ่านสำหรับเด็กพิเศษ เด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านมักประสบปัญหาในการแยกแยะหน่วยเสียง การเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร และการประสมคำ การสอนจึงต้องเน้นที่การสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) หรือการแจกลูกผสมคำ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน (OBEC, 2560; วันเพ็ญ ชนะกุล, 2555 อ้างถึงใน เจรียง รวมเงาะ, 2551)

2. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อประสม

องค์ประกอบของสื่อประสมในการสอนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กพิเศษ มักประกอบด้วยบัตรคำ บัตรพยัญชนะ-สระ-วรรณยุกต์ที่มีสีสันแตกต่างกัน นิทาน หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย (กาเหว่า ตาเสือ และแสงเพชร เจริญราษฎร์, 2563) การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หรือ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology) เป็นส่วนหนึ่งของสื่อประสม ซึ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้ เนื่องจากมีความหลากหลายและกระตุ้นการรับรู้ทางสายตา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558; ดารณี อุทัยรัตนกิจ และคณะ, 2549 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2564)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 14 คน ซึ่งตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 10 แผน รวม 10 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ pre-test, post test

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการการใช้แบบประเมินกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย อาทิ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยสื่อประสม

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยสื่อประสม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยสื่อประสมโดยใช้สื่อประสม

ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของประบวนการ (E1)	20				
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	20	229.32	16.38		81.90
ประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ					

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนเรียนด้วยสื่อประสมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละ และหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับร้อยละ ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.38

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสม

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยสื่อประสม

คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	%	t	Sing.
ก่อนเรียน	14	20				*	0.0000031
หลังเรียน	14	20	16.38		81.90		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยสื่อประสม พบว่า ก่อนเรียนด้วยสื่อประสมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละ และหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับร้อยละ ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.38

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสม พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การอภิปรายผลด้านความสามารถในการอ่านและสื่อประสม หลังจากกลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมแล้ว พบว่าความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 16.38 คะแนน หรือร้อยละ 54.58 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสมช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสมชาย รักเรียน และคณะ (2564, น. 112) ที่พบว่า การใช้สื่อประสมร่วมกับเทคนิคพหุปัญญาช่วยตอบโจทย์ความแตกต่างระหว่างบุคคล กระตุ้นให้นักเรียนที่เคยเงียบหรือไม่กล้าอ่านมีความมั่นใจมากขึ้น ช่วยลดช่องว่างระหว่างความยากของเนื้อหากับข้อจำกัดของตัวผู้เรียน ในด้านความคงทนในการเรียนรู้ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับพัชรินทร์ ดวงจันทร์ (2563, น.88-90) ที่ระบุว่าสื่อประสมช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ (Retention) เนื่องจากเด็กได้ฝึกซ้ำ ๆ (Repetitive Practice) ผ่านกิจกรรมที่น่าสนใจ ส่งผลให้นักเรียนชั้น ป.1 ที่มีความต้องการพิเศษมีความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานไทยเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวรวรรณ เลาหบุตร และคณะ (2563, น.232) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Dyslexia) โดยใช้วิธีจัดประสบการณ์ทางการอ่านซึ่งพบว่าความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับพิรุณรัตน์ ซอนดอก (2563, น.228) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งยืนยันว่าสื่อประสมที่รวมการกระตุ้นหลายช่องทาง (ภาพ เสียง การสัมผัส) ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

จากการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ได้แก่ หลังจากผู้พิการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมแล้ว มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นในเฉลี่ย 16.38 คะแนน หรือ ร้อยละ 54.58 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อประสมทำให้เด็กมีความสามารถเพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 ฉะนั้น ในยุคปัจจุบัน สื่อประสมเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์มากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนได้ดี จึงควรนำสื่อประสมมาใช้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กนักเรียนทั่วไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรนำสื่อประสมไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นความสนใจและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.2 ควรปรับเนื้อหาและรูปแบบของสื่อประสมให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และประเภทความต้องการพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน

1.3 สถานศึกษาและศูนย์การศึกษาพิเศษควรสนับสนุนการพัฒนาและจัดหาสื่อประสมที่มีคุณภาพ รวมทั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้น และครอบคลุมเด็กที่มีความต้องการพิเศษหลากหลายประเภท เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในบริบทที่กว้างขึ้น

2.2 ควรศึกษาผลของการใช้สื่อประสมในระยะยาว เพื่อประเมินความคงทนของทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยหลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กาเหว่า ตาเสือ และแสงเพชร เจริญราษฎร์. (2563). การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ด้วยวิธีจัดประสบการณ์ทางการอ่าน. *Research Community and Social Development Journal*, *14*(1), 231–241

เจรียง รวมเงาะ. (2551). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านพยัญชนะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยการใช้บทเรียน*

จิรวรรณ จันทร์ดี. (2565). *รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานโดยใช้สื่อประสมร่วมกับเทคนิคการสอน 2RCD สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.* โรงเรียนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล.

พัชรินทร์ ดวงจันทร์. (2563). *การพัฒนาบทเรียนสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความต้องการพิเศษ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

พิรุณรัตน์ ซอนดอก. (2020). *การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การค้นคว้าอิสระ กศ.ม.). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2564). *บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.* เอกสารประกอบการสอน.

วรวรรณ เลาหบุตร, สุรศักดิ์ สุขสวัสดิ์ และพีรพงษ์ สิทธิมล. (2563). การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 14*(1), 232.

สมชาย รักเรียน และคณะ. (2564). *ผลการใช้สื่อประสมร่วมกับเทคนิคการสอนแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของเด็กพิเศษในโรงเรียนเรียนรวม.* วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, *7*(2), 112-128.

Farrell, P. (2004). *Special Educational Needs in the Classroom: A Teacher Guide.* David Fulton